

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 109

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 februarie 2009

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECRETE				
324.		și ale art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	7–8	
— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea unui colonel din Serviciul de Protecție și Pază și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad	2	Decizia nr. 45 din 13 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 ² lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată prin Legea nr. 102/2006	8–9	
325.		Decizia nr. 46 din 13 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 66 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	10–11	
— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea unui colonel din Ministerul Apărării Naționale și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad	2	Decizia nr. 96 din 20 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 8 și 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	11–13	
326.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea unui colonel din Ministerul Apărării Naționale și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad	3	193.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor „Adeverință de venit” și „Cerere de eliberare a unei adeverințe de venit” pentru persoane fizice	13–15
327.				
— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Ofițer</i>	3			
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 1.304 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și ale alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 asupra cecului	4–5			
Decizia nr. 32 din 13 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă	5–6			
Decizia nr. 44 din 13 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. b), art. 97 alin. (1) lit. a) și alin. (2), precum				

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea
unui colonel din Serviciul de Protecție și Pază
și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea directorului Serviciului de Protecție și Pază și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 13/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel Micu *Petre* Ion i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 19 februarie 2009.
Nr. 324.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea
unui colonel din Ministerul Apărării Naționale
și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 12/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel Popov *Тvetko* Mihai i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 19 februarie 2009.
Nr. 325.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea
unui colonel din Ministerul Apărării Naționale
și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 14/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel Câlțan *Florea Alexe* i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

București, 19 februarie 2009.

Nr. 326.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea Ordinului Național *Steaua României*
în grad de *Ofițer***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

în semn de deosebită apreciere pentru întreaga sa contribuție pusă în slujba artei plastice contemporane, pentru înalta sa ținută morală și determinarea cu care a promovat imaginea României în mediile culturale franceze,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Ofițer* maestrului Horia Damian, pictor (Republica Franceză).

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

București, 19 februarie 2009.

Nr. 327.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.304

din 2 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și ale alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 asupra cecului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și alin. 2 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, excepție ridicată de Vasile Kraila și, din oficiu, de instanța de judecată în Dosarul nr. 4.800/197/2006 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât criticile de neconstituționalitate vizează aplicarea legii. Invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.800/197/2006, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și ale alin. 2 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului**, excepție ridicată de Vasile Kraila și, din oficiu, de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin art. 20 din Constituție, întrucât prevăd posibilitatea aplicării cumulative a amenzii penale și a închisorii, în timp ce Codul penal stabilește că pedepsele principale nu pot fi aplicate cumulativ.

Instanța de judecată consideră că dispozițiile art. 84 alin. 2 din Legea nr. 59/1934, în conformitate cu care, „când emiterea cecului se datorește unui fapt scuzabil, emitentul va fi apărât de pedeapsă”, sunt neconstituționale, întrucât nu definesc „faptul scuzabil”, iar prin aceasta inculpatul nu-și poate exercita dreptul la apărare, neputându-se ghida după anumite repere pentru a-și susține nevinovăția. În același sens, inculpatul invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și arată că legea nu este suficient de clară și lasă loc unei marje de apreciere „care poate depăși limitele rezonabilului”.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale

Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 sunt constituționale. În ce privește prevederile art. 84 alin. 2, consideră că acestea sunt neconstituționale, deoarece lipsa de claritate și de uniformitate a textelor legale examinate poate genera interpretări greșite, de natură să aducă atingere dreptului la apărare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă atât din considerentele încheierii de sesizare, cât și din concluziile scrise ale autorului excepției, îl constituie prevederile art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 1 mai 1934, având următorul cuprins:

— Art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și alin. 2 teza a doua: „Se va pedepsi cu amendă de la 5.000—100.000 lei și închisoare de la 6 luni până la 1 an, afară de cazul când faptul constituie un delict sancționat cu o pedeapsă mai mare, în care caz se aplică această pedeapsă: [...]”

2. Oricine emite un cec fără a avea la tras disponibil suficient, sau după ce a tras cecul și mai înainte de trecerea termenelor fixate pentru prezentare, dispune altfel, în total sau în parte, de disponibilul avut.

3. Oricine emite un cec cu dată falsă sau căruia îi lipsește unul din elementele esențiale arătate de alineatele 1, 2, 3 și 5 ale art. 1 și art. 11.

[...] Când emiterea cecului se datorează unui fapt scuzabil, emitentul va fi apărât de pedeapsă.”

Dispozițiile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate referitoare la art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3, Curtea constată că motivul de neconstituționalitate invocat nu privește textul de lege criticat, ca atare, ci aplicarea acestuia, aspect care, potrivit art. 2 alin. (2)

din Legea nr. 47/1992, excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțele judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul sistemului căilor de atac prevăzute de lege.

În plus, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 495 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 19 ianuarie 2005, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acelui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și ale alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, excepție ridicată de Vasile Kraila și, din oficiu, de instanța de judecată în Dosarul nr. 4.800/197/2006 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 32

din 13 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Moldovan Barbala, Kakasi Ilona, Mezei Eva, Kakasi Attila, Kakasi Kinga Jolanda, Halasz Marta Ilona și Nagy Ella în Dosarul nr. 3.696/102/2007 (număr vechi 5.695/2007) al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă pentru autorii excepției, domnul avocat Constantin Florea, apărător ales, cu delegație la dosarul cauzei. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că partea Municipiul Târgu-Mureș, prin primar, a transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției. Acesta reiterează susținerile prezentate în motivarea scrisă a excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.696/102/2007 (număr vechi 5.695/2007), **Tribunalul**

Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Moldovan Barbala, Kakasi Ilona, Mezei Eva, Kakasi Attila, Kakasi Kinga Jolanda, Halasz Marta Ilona și Nagy Ella într-o cauză având ca obiect o cerere de retrocedare a unui imobil expropriat.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 329 alin. 3: „*Soluțiile se pronunță numai în interesul legii, nu au efect asupra hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația părților din acele procese. Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe.*”

În motivarea excepției se susține, în esență, că instituirea caracterului obligatoriu pentru instanță „și, implicit, pentru justițiabil” al deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii lezează dreptul de acces liber la justiție, întrucât acestea sunt pronunțate în cadrul unei proceduri la care părțile nu au acces și nu pot fi contestate prin intermediul niciunei căi de atac. Se mai arată că aceste decizii „sunt norme noi prin care se poate adăuga la lege sau se poate contraveni voinței legiuitorului, puterea de emiteră a lor fiind discreționară, nesupusă aprobării Parlamentului”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor prevederi din Legea fundamentală: art. 1 alin. (3), (4) și (5), care consacră caracterul de stat de drept al statului român, instituie principiul separației și echilibrului puterilor în stat și statuează obligativitatea respectării supremației Constituției și a legilor, art. 11 referitor la raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind universalitatea, art. 16 alin. (2) care prevede că nimeni nu este mai presus de lege, art. 20 care se referă la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) care conferă părților dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 61 care reglementează rolul și structura Parlamentului, art. 67 privind actele juridice ale Camerelor Parlamentului și cvorumul necesar pentru adoptarea acestora, art. 73 alin. (1) care enumeră categoriile de legi pe care le poate adopta Parlamentul, art. 124 alin. (1) și (3), potrivit căruia justiția se înfăptuiește în numele legii, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, art. 126 alin. (3) care

atribuie Înaltei Curți de Casație și Justiție funcția de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale, și art. 129 privind folosirea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

Tribunalul Mureș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul de lege ce formează obiectul prezentei excepții a mai fost supus controlului de constituționalitate, sub aspectul unor critici de neconstituționalitate similare și prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală ca cele invocate în cauza de față, iar prin Decizia nr. 1.014 din 8 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 816 din 29 noiembrie 2007, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată, pentru motivele acolo reținute.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, soluția pronunțată cu acel prilej și argumentele pe care aceasta s-a întemeiat își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Moldovan Barbala, Kakasi Ilona, Mezei Eva, Kakasi Attila, Kakasi Kinga Jolanda, Halasz Marta Ilona și Nagy Ella în Dosarul nr. 3.696/102/2007 (număr vechi 5.695/2007) al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 44

din 13 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. b), art. 97 alin. (1) lit. a) și alin. (2), precum și ale art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. b), art. 97 alin. (1) lit. a) și alin. (2), precum și ale art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Nicușor Turcan în Dosarul nr. 3.452/62/2008 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.452/62/2008, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. b), art. 97 alin. (1) lit. a) și alin. (2), precum și ale art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție invocată de Nicușor Turcan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că „dreptul individului de a opta să iasă din propriul univers”, prin exercitarea unor drepturi, inclusiv dreptul de a conduce autovehicule, nu poate fi îngădit prin amestecul unei autorități publice decât în măsura în care, într-o societate democratică, o asemenea măsură este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății și a moralei sau protejarea drepturilor și a libertăților altora. Or, aplicarea sancțiunii complementare a suspendării dreptului de a conduce pe timp limitat și luarea măsurii reținerii permisului de conducere, prerogative date polițistului rutier, pe care acesta le exercită în momentul constatării faptei contravenționale, nu îndeplinesc aceste condiții. Se mai arată că îngădirea, restrângerea sau suspendarea temporară a exercitării unor drepturi pot fi atributele puterii judecătorești, care poate lua aceste măsuri numai în deplină cunoștință de cauză, neputând fi lăsate la îndemâna unei persoane cu o pregătire și un raționament îndoielnice, care poate comite un abuz de drept.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu încalcă dispozițiile din Legea fundamentală invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. b), art. 97 alin. (1) lit. a) și alin. (2), precum și ale art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. b): „(1) *Sancțiunile contravenționale complementare au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege și se aplică prin același proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală a amenzii sau avertismentului.*

(2) *Sancțiunile contravenționale complementare sunt următoarele: [...];*

b) *suspendarea exercitării dreptului de a conduce, pe timp limitat;*”;

— Art. 97 alin. (1) lit. a) și alin. (2): „(1) *În cazurile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, polițistul rutier dispune și una dintre următoarele măsuri tehnico-administrative:*

a) *reținerea permisului de conducere și/sau a certificatului de înmatriculare ori de înregistrare sau, după caz, a dovezii înlocuitoare a acestora; [...]*

(2) *Reținerea permisului de conducere ori a certificatului de înmatriculare sau de înregistrare se face de către polițistul rutier, de regulă odată cu constatarea faptei, eliberându-se titularului o dovadă înlocuitoare cu sau fără drept de circulație.”;*

— Art. 109 alin. (1) „*Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac direct de către polițistul rutier, iar în punctele*

de trecere a frontierei de stat a României, de către polițiștii de frontieră.”

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la separația puterilor în stat și supremația Constituției și a legilor, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Se invocă, totodată, dispozițiile art. 8, art. 13 și art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale privind dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la un recurs efectiv, respectiv limitarea folosirii restrângerii drepturilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. b), art. 97 alin. (1) lit. a) și alin. (2), precum și ale art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Nicușor Turcan în Dosarul nr. 3.452/62/2008 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 45

din 13 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 572 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată prin Legea nr. 102/2006

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantinescu	— procuror
Claudia Miu	— prim-magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 572 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată prin Legea nr. 102/2006, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transbus” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 6.151/197/2007 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde Societatea Comercială „Transbus” — S.A., reprezentată prin Andreea Olteanu, consilier

sa asupra constituționalității normelor criticate în prezenta cauză, în raport de aceleași prevederi din Legea fundamentală și față de critici similare. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 796 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iulie 2008, prin care Curtea a respins, pentru considerentele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate invocată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, soluția pronunțată anterior, precum și considerentele care au fundamentat-o, sunt valabile și în prezenta cauză.

juridic, lipsind celelate părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul autoarei excepției solicită admiterea acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

I. Prin Încheierea din 27 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.151/197/2007, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 572 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, așa cum a fost modificată prin Legea nr. 102/2006**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transbus” — S.A. din Brașov într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), întrucât sancțiunile prevăzute de acest text se aplică numai operatorului de transport licențiat care efectuează o cursă pentru care nu a fost licențiat, și nu și celui care nu are calitatea de operator de transport. Se apreciază, totodată, că este discriminatorie aplicarea textului doar operatorului de transport interjudețean, ajungându-se la sancționarea mai severă a acestuia față de operatorul de transport județean căruia îi sunt aplicabile prevederile unui alt act normativ.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ opinează că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 57² lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 22 iulie 2005, aprobată prin Legea nr. 102/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 9 mai 2006. Dispozițiile criticate

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57² lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată prin Legea nr. 102/2006, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transbus” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 6.151/197/2007 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

au următorul cuprins: „*Constituie contravenții, dacă nu sunt considerate infracțiuni potrivit legii penale, următoarele fapte:*

a) *efectuarea transportului rutier sau a activităților conexe acestuia fără a deține licență de transport, certificat de transport în cont propriu, licență pentru activități conexe, licență de traseu sau autorizație de transport internațional, document de transport pentru transportul de persoane prin servicii ocazionale, respectiv retrase, expirate sau declarate pierdute, după caz;*”.

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2) privind *egalitatea în drepturi*.

Prin deciziile nr. 85 din 2 martie 2004 și nr. 491 din 29 mai 2007, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 aprilie 2004, și, respectiv, nr. 409 din 19 iunie 2007, Curtea a stabilit că dispozițiile legale criticate nu afectează principiul egalității în drepturi, întrucât legiuitorul „a acționat în temeiul dreptului său de apreciere cu privire la modalitatea de reglementare a condițiilor în care anumite fapte să fie sancționate contravențional, precum și la stabilirea sancțiunilor aplicabile, fără să instituie o discriminare”.

Curtea Constituțională reține că principiul egalității nu presupune uniformitate, astfel că la situații de fapt diferite se impune un tratament juridic diferit. Astfel, activitatea operatorilor de transport județean este reglementată de un act normativ distinct — Legea nr. 92/2007 privind serviciile de transport public local — față de cea desfășurată de operatorii de transport interjudețean, tocmai datorită tipului de curse pe care le efectuează și pentru care au fost autorizați. Se observă că acele contravenții care sunt aplicabile operatorilor de transport interjudețean apără interesele comune ale mai multor unități administrativ-teritoriale, pe când cele aplicabile operatorilor de transport județean numai interesele unităților administrativ-teritoriale componente ale unui județ. O asemenea teză este validă chiar dacă fapta contravențională a fost săvârșită numai pe teritoriul unei singure unități-administrative. Astfel, în reglementarea acestor situații de fapt, legiuitorul este liber să aplice soluții legislative, iar contravențiile săvârșite vor fi constatate și sancționate potrivit legii aplicabile fiecărui operator în parte. Aplicarea individualizată a amenzii contravenționale este, însă, atributul organului de constatare. În măsura în care cel sancționat este nemulțumit de cuantumul stabilit al amenzii, poate face plângere la instanța de judecată competentă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 46

din 13 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 66 alin. (1)

din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— procuror
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 66 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Viorica Păvălache în Dosarul nr. 657/285/2008 al Tribunalului Suceava — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că partea Oficiul Român pentru Imigrări a transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 iulie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 657/285/2008, **Tribunalul Suceava — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 66 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Viorica Păvălache într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii formulate de aceasta împotriva hotărârii Oficiului Român pentru Imigrări de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 66 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 26 iunie 2007. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 66 alin. (1): „*Împotriva hotărârii instanței contestatarul sau Oficiul Român pentru Imigrări poate declara recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.*”

În motivarea excepției se susține că textul de lege încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât solicitantul dreptului de

azil căruia i-a fost admisă plângerea este obligat să declare recurs în termen de 5 zile de la pronunțare, fără să cunoască motivele pe care le-a avut în vedere instanța, pe când Oficiul Român pentru Imigrări va declara recurs numai când soluția pronunțată de instanță îi este nefavorabilă. De asemenea, arată că termenul de 5 zile este insuficient, iar sintagma „de la pronunțare” are în vedere un moment procesual în care nu se poate cunoaște nici motivarea judecătorului, nici conținutul dispozitivului hotărârii.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ambele garantând dreptul la un proces echitabil, raportate la dispozițiile art. 20 din Legea fundamentală referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului.

Tribunalul Suceava — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a mai exercitat controlul de constituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (1) din Legea nr. 122/2006, prin prisma unor critici similare celor formulate în prezentul dosar, iar, prin mai multe decizii, de exemplu, Decizia nr. 854 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 9 noiembrie 2007, sau Decizia nr. 503 din 4 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 986 din 7 noiembrie 2005, aceasta din urmă referindu-se la dispozițiile art. 16 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, dispoziții preluate de reglementarea ce face obiectul prezentei excepții, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo reținute.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, soluția pronunțată cu acel prilej și argumentele pe care aceasta s-a întemeiat își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 66 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Viorica Păvălache în Dosarul nr. 657/285/2008 al Tribunalului Suceava — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 96

din 20 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 8 și 53

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 8 și 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Nistor Isai Faur în Dosarul nr. 12.393/55/2007 al Judecătoriei Arad — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.768D/2008, nr. 1.769D/2008, nr. 1.770D/2008, nr. 1.784D/2008, nr. 1.955D/2008 și nr. 1.992D/2008 care au ca obiect aceași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în dosarele nr. 6.989/55/2007, nr. 4.786/55/2007, nr. 11.083/55/2007, nr. 122/108/2008 și nr. 1.719/108/2008, precum și de Gigel Dăscălescu în Dosarul nr. 2.988/108/2007 ale Tribunalului Arad — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.768D/2008, nr. 1.769D/2008, nr. 1.770D/2008, nr. 1.784D/2008, nr. 1.955D/2008 și nr. 1.992D/2008 la Dosarul nr. 1.610D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că textele legale criticate nu încalcă principiile constituționale invocate în susținerea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 16 iunie 2008, 17 iunie 2008, 26 iunie 2008, 25 septembrie 2008 și 30 septembrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 12.393/55/2007, nr. 6.989/55/2007, nr. 4.786/55/2007, nr. 11.083/55/2007, nr. 122/108/2008, nr. 1.719/108/2008 și nr. 2.988/108/2007, **Judecătoria Arad — Secția civilă și Tribunalul Arad — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008**, excepție ridicată de Nistor Isai Faur și Gigel Dăscălu în cauze ce au ca obiect judecarea cererilor de pretenții formulate de autorii excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 7, 8 și 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (5), art. 11, art. 16, art. 20, art. 21, art. 24 și art. 148 din Constituție. Totodată sunt încălcate art. 1,

5, 6, 13, 14, 17 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se arată că textele legale criticate limitează dreptul la apărare și îngreuește accesul la justiție.

Judecătoria Arad — Secția civilă consideră că excepția este neconstituțională, fiind contrară prevederilor art. 115 din Constituție.

Tribunalul Arad — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 7 alin. (1) din ordonanța de urgență sunt constituționale. Se arată că prevederile legale nu aduc atingere textelor constituționale invocate în susținerea excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7, 8 și 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 7: *„Ajutorul public judiciar se poate acorda, separat sau cumulativ, în oricare dintre formele prevăzute la art. 6, fără a putea depăși, în total, în cursul unei perioade de un an, suma maximă echivalentă cu 12 salarii minime brute pe țară la nivelul anului în care a fost formulată cererea de acordare.”;*

— Art. 8: *„(1) Beneficiază de ajutor public judiciar în formele prevăzute la art. 6 persoanele al căror venit mediu net lunar pe membru de familie, în ultimele două luni anterioare formulării cererii, se situează sub nivelul de 500 lei. În acest caz, sumele care constituie ajutor public judiciar se avansează în întregime de către stat.*

(2) Dacă venitul mediu net lunar pe membru de familie, în ultimele două luni anterioare formulării cererii, se situează sub nivelul de 800 lei, sumele de bani care constituie ajutor public judiciar se avansează de către stat în proporție de 50%.

(3) Ajutorul public judiciar se poate acorda și în alte situații, proporțional cu nevoile solicitantului, în cazul în care costurile certe sau estimate ale procesului sunt de natură să îi limiteze accesul efectiv la justiție, inclusiv din cauza diferențelor de cost

al vieții dintre statul membru în care acesta își are domiciliul sau reședința obișnuită și cel din România.”;

— Art. 53: *„La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă art. 74—81 din Codul de procedură civilă, republicat, cu modificările și completările ulterioare, alin. (1) al art. 21 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, și art. 295 alin. (11) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare.”*

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (5), art. 11, art. 16, art. 20, art. 21, art. 24 și art. 148. Totodată, autorii invocă încălcarea dispozițiilor art. 1, 5, 6, 13, 14, 17 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prevederile legale criticate stabilesc acordarea unui ajutor public judiciar în formele prevăzute de lege, fără nicio discriminare, a celor persoane care îndeplinesc condițiile legale. Curtea reține că textele legale sunt în concordanță cu dispozițiile art. 16 și 20 din Constituție, precum și cu art. 14 din Convenție, întrucât aceste categorii de cauze și de persoane se deosebesc de altele și dau dreptul legiuitorului de a institui un anumit tratament. De asemenea, reglementările art. 7, 8 și 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 sunt conforme și prevederilor art. 21 și 24 din Constituție, precum și art. 6 și 13 din Convenție, având în vedere că atât accesul la justiție, cât și dreptul la apărare sunt asigurate tuturor persoanelor beneficiare ale ajutorului public de stat. Mai mult decât atât, atât prevederile legale criticate, cât și ordonanța în întregul ei constituie o garanție suplimentară a accesului efectiv la justiție, mai ales pentru persoanele aflate în situațiile menționate în cuprinsul ordonanței.

Cât privește critica referitoare la încălcarea art. 148 din Constituție, Curtea constată că este neîntemeiată. Conform preambului ordonanței, România avea obligația transpunerii Directivei Consiliului Uniunii Europene 2003/8/CE privind îmbunătățirea accesului la justiție în cazul litigiilor transfrontaliere, prin stabilirea de reguli minimale comune referitoare la asistența judiciară acordată în cadrul acestor categorii de cauze. Astfel, legiuitorul a avut în vedere că directiva a cărei transpunere trebuie asigurată prevede standarde minime pentru ca sistemul de asistență judiciară să fie considerat ca asigurând un acces efectiv la justiție cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, iar preluarea acestor standarde în plan legislativ presupune crearea unor condiții cel puțin identice în plan intern, pentru a nu conduce la apariția unor discriminări între propriii cetățeni și cetățenii celorlalte state membre ori persoane care își au domiciliul sau reședința obișnuită pe teritoriul unui stat membru.

Celelalte prevederi din Constituție și din Convenție invocate în susținerea excepției nu au incidență în cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 8 și 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Nistor Isai Faur și Gigel Dascălu în Dosarul nr. 12.393/55/2007 al Judecătorei Arad — Secția civilă, precum și în dosarele nr. 6.989/55/2007, nr. 4.786/55/2007, nr. 11.083/55/2007, nr. 122/108/2008, nr. 1.719/108/2008 și nr. 2.988/108/2007 ale Tribunalului Arad — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor „Adeverință de venit” și „Cerere de eliberare a unei adeverințe de venit” pentru persoane fizice

În temeiul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor și adeverințelor de către autoritățile publice centrale și locale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002,

în temeiul prevederilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 495/2007 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 228 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul și conținutul următoarelor formulare, prevăzute în anexa nr. 1:

1. „Adeverință de venit”, cod 14.13.21.13;
2. „Cerere de eliberare a unei adeverințe de venit”, cod 14.13.25.13.

Art. 2. — Adeverința de venit atestă veniturile impozabile anuale realizate sau estimate, existente în evidența fiscală, la data solicitării, pe baza datelor declarate de persoanele fizice sau de plătitorii de venituri.

Art. 3. — Procedura de completare a formularului menționat la art. 1 pct. 1 este prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 4. — Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularelor menționate la art. 1 sunt prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin orice dispoziție contrară se abrogă.

Art. 7. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de tehnologia informației din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Sorin Blejnar

București, 17 februarie 2009.
Nr. 193.

Ministerul Finanțelor Publice
 Agenția Națională de Administrare Fiscală
 Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului
 Administrația Finanțelor Publice

Nr. de înregistrare
 Data emiterii/...../.....

ADEVERINȚĂ DE VENIT
 pe anul

Ca urmare a Cererii nr. din data de, se atestă faptul că dl/dna, cu domiciliul fiscal în, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, CNP/NIF, figurează în evidența fiscală cu următoarele venituri impozabile/nu figurează în evidența fiscală cu venituri impozabile:

Nr. crt.	Documentul care atestă venitul impozabil	Categoria de venit	Tip venit (realizat/estimat)	Venit impozabil — lei —	Impozit — lei —
0	1	2	3	4	5

S-a eliberat prezenta adeverință spre a-i servi la*) și este valabilă 90 de zile de la data emiterii.

Conducătorul unității
 Numele și prenumele
 Semnătura
 L.S.

Întocmit
 Numele și prenumele
 Semnătura

cod 14.13.21.13
 Număr de operator de date cu caracter personal —1067.

*) În cazul adeverințelor solicitate în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (5) lit. b) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2006, cu modificările și completările ulterioare, se va completa următorul text: „stabilirea bazei de calcul a indemnizației pentru creșterea copilului”.

Nr. /

CERERE DE ELIBERARE A UNEI ADEVERINȚE DE VENIT

Subsemnatul/Subsemnata CNP/NIF, cu domiciliul fiscal în, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, cod poștal, telefon, fax, reprezentat/rezentantă prin dl/dna, CNP/NIF, cu domiciliul fiscal în, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, cod poștal, posesorul/posesoarea documentului de identitate seria nr., eliberat de, solicit eliberarea unei adeverințe privind situația veniturilor impozabile pe anul, pentru a servi la

Numele și prenumele

Semnătura
 Data

cod 14.13.25.13
 Număr de operator de date cu caracter personal —1067.

Procedura de completare a formularului „Adeverință de venit”, cod 14.13.21.13

1. Formularul „Adeverință de venit” reprezintă documentul prin care se atestă faptul că o persoană fizică figurează în evidența fiscală, constituită pe baza declarațiilor depuse, cu venituri realizate/estimate privind un an fiscal.

2. Adeverința de venit se eliberează de organul fiscal competent, conform legii, la solicitarea persoanelor fizice, pe baza formularului „Cerere de eliberare a unei adeverințe de venit”, cod 14.13.25.13.

3. Prin *organ fiscal competent* se înțelege:

a) organul fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul are adresa unde își are domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiește efectiv, în cazul în care aceasta este diferită de domiciliu, pentru persoanele fizice care au domiciliul fiscal în România;

b) organul fiscal în a cărui rază teritorială se află sursa de venit, pentru ceilalți contribuabili persoane fizice.

4. Adeverința de venit se completează cu date privind venitul impozabil realizat într-un an fiscal, pe baza informațiilor existente în evidența fiscală, constituită pe baza declarațiilor depuse.

În situația în care, la data solicitării, în evidența fiscală nu există informații privind venitul impozabil realizat pentru perioada

solicitată, adeverința de venit se completează cu venitul impozabil estimat, luat în calcul pentru stabilirea plăților anticipate cu titlu de impozit.

Completarea tabelului din formular se face după cum urmează:

— col. 1 „Documentul care atestă venitul impozabil” — se înscrie denumirea, numărul și data documentului din care rezultă venitul impozabil realizat/estimat;

— col. 2 „Categoría de venit” — se înscrie natura venitului realizat/estimat (de exemplu, venituri comerciale, venituri din profesii libere, venituri din drepturi de proprietate intelectuală etc.);

— col. 3 „Tip venit (realizat/estimat)” — se înscrie sintagma „venit realizat” sau „venit estimat”, după caz, pe rândul corespunzător categoriei de venit;

— col. 4 „Venit impozabil” — se înscrie suma reprezentând venitul impozabil corespunzător categoriei de venit, declarat de persoana fizică sau de plătitorul de venit, potrivit legii;

— col. 5 „Impozit” — se înscrie suma reprezentând impozitul pe venit datorat, stabilit de organul fiscal sau de plătitorii de venit, corespunzător venitului impozabil.

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularelor**a) Adeverință de venit**

1. Denumirea: Adeverință de venit

2. Codul: 14.13.21.13

3. Formatul: A4/t1

4. Caracteristici de tipărire: se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare, cu adaptări adecvate situației contribuabilului.

5. Se difuzează: gratuit.

6. Se utilizează: la atestarea veniturilor impozabile declarate de contribuabil sau plătitorii de venituri, aflate în evidența fiscală pentru persoanele fizice.

7. Se întocmește în două exemplare de către:

a) organul fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul are adresa unde își are domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiește efectiv, în cazul în care aceasta este diferită de domiciliu, pentru persoanele fizice care au domiciliul fiscal în România;

b) organul fiscal în a cărui rază teritorială se află sursa de venit, pentru ceilalți contribuabili persoane fizice.

8. Circulă: — copia la organul fiscal competent;

— originalul la contribuabil.

9. Se arhivează: la organul fiscal emitent.

b) Cerere de eliberare a unei adeverințe de venit

1. Denumirea: Cerere de eliberare a unei adeverințe de venit

2. Codul: 14.13.25.13

3. Formatul: A4/t1

4. U/M: seturi

5. Caracteristici de tipărire: se tipărește pe o singură față.

6. Se difuzează: gratuit.

7. Se utilizează: la solicitarea eliberării unei adeverințe de venit pentru persoane fizice.

8. Se întocmește în două exemplare.

9. Circulă:

— originalul la:

a) organul fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul are adresa unde își are domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiește efectiv, în cazul în care aceasta este diferită de domiciliu, pentru persoanele fizice care au domiciliul fiscal în România;

b) organul fiscal în a cărui rază teritorială se află sursa de venit, pentru ceilalți contribuabili persoane fizice;

— copia la contribuabil.

10. Se arhivează: la organul fiscal competent.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2009 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus)/lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	750	5	50	800	210	75
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	5	60	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	800	5	15	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	—	2.500	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	—	3.500	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial Partea I bis se multiplică pe bază de comandă.

Începând cu anul 2009 se sistează apariția publicației Repertoriul legislației României.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 021.411.91.79; 021.411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 021.316.30.57, fax: 021.316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 021.313.85.07; 021.313.85.08; 021.313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 021.311.97.84, fax: 021.311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 021.255.48.15; 021.255.48.16; 021.255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 021.221.42.83; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 021.255.18.00, fax: 021.255.18.66; 021.255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/51.08.57; 0268/51.08.58)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/47.10.28)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 021.314.63.39)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)
- ◆ CIPSOFT DESIGN — S.R.L. — Ploiești, str. Eroilor nr. 2 bis (tel. 0722.36.54.65 sau 0724.20.31.43)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 428317